

- 2) Ska artiklarna 19.2 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att en medlemsstat i Europeiska unionen ska avslå ett tredjelands begäran om utlämning av en unionsmedborgare som vistas på den ifrågavarande medlemsstatens territorium, om det straffrättsliga förfarandet och utevarodomen i tredjelandet som ligger till grund för begäran om utlämning inte har varit förenliga med den internationella miniminivån för skydd och unionens förhandlingsbara principer om allmän ordning (*ordre public*) och principen om en rättvis rättegång?
- 3) Ska slutligen principen *ne bis in idem* som skyddas i artikel 50 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och genom EU-domstolens praxis tolkas så, att den omständigheten att en person först döms i tredje land och förfarandet därefter avbryts, eftersom det inte finns några faktiska skäl för att fortsätta lagföra personen i en medlemsstat i Europeiska unionen, utgör hinder för tredjelands fortsatta lagföring?
- 4) Om någon av frågorna 1–3 ska besvaras jakande, ska då i synnerhet artikel 6 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ("Rätt till frihet") tolkas så, att en unionsmedborgare inte heller får omhändertas i avvaktan på utlämning, om tredje land begär vederbörande utlämning?

Överklagande ingett den 9 september 2015 av Westermann Lernspielverlag GmbH av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 15 juli 2015 i mål T-333/13, Westermann Lernspielverlag GmbH mot Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster)

(Mål C-482/15 P)

(2015/C 406/17)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Westermann Lernspielverlag GmbH (ombud: advokaterna A. Nordemann och M.C. Maier)

Övrig part i målet: Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen meddelade den 15 juli 2015 i mål T-333/13,
- återförvisa målet tribunalen för ny prövning,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna,

Klaganden yrkar i andra hand, för det fall domstolen skulle finna att ändamålet med tribunalens dom av den 15 juli 2015 förfallit till följd av att motpartens varumärke, på vilket invändningen var grundad, har upphävts i sin helhet med verkan från och med den 13 juni 2013, att domstolen ska

- förklara att ändamålet med talan förfallit och att det saknas anledning att döma i saken.

Grunder och huvudargument

Överklagandet stöder sig på följande grunder:

1. Åsidosättande av rätten till försvar, i synnerhet rätten att yttra sig.

2. Åsidosättande av rätten till en rättvis rättegång.
3. Åsidosättande av artikel 69 c och d i tribunalens rättegångsregler.
4. Åsidosättande av artikel 8.1 b i varumärkesförordningen ⁽¹⁾.

Klaganden anser att bolagets grundläggande rättighet att yttra sig inte har iakttagits av tribunalen, eftersom 1) tribunalens justitiesekreterare underrättade klaganden den 3 juli 2015 om att bolagets inlägga av den 3 juli 2015 – i vilken tribunalen upplystes om att det varumärke som utgjorde grunden för invändningen inte längre existerade *ex tunc* – inte kunde tas i beaktande och 2) att det i tribunalens dom av den 15 juli 2015 inte nämndes att motpartens varumärke, på vilket invändningen grundade sig, inte längre existerade när domen meddelades.

Klaganden anser att bolagets grundläggande rättighet till en rättvis rättegång har åsidosatts av tribunalen, eftersom 1) tribunalen avslag klagandens ansökan om vilandeförklaring av målet och därigenom bortsåg från att klagandens ansökan om upphävande, vilken hade getts in den 13 juni 2013, samt sökandens annulleringsansökan av den 5 januari 2015, grundad på absoluta hinder, utgör legitima grunder för ett svaromål vilka har en direkt inverkan på utgången i förevarande process, och 2) tribunalen inte beaktade klagandens yttrande av den 12 juni 2015.

Klaganden anser att tribunalen har åsidosatt artikel 69 c och d i tribunalens rättegångsregler när den utan motivering avslag båda klagandens ansökningar om vilandeförklaring av målet, trots att motparten i båda fallen inte hade några invändningar mot en vilandeförklaring och klaganden gav vägande skäl till varför en vilandeförklaring av målet var nödvändig.

Klaganden anser att tribunalen åsidosatte artikel 8.1 b i varumärkesförordningen genom att tillämpa den artikeln felaktigt och genom att missuppfatta relevanta omständigheter i målet, eftersom bedömningen av förväxlingsrisken grundade sig på ett varumärke som hade upphävts den 22 maj 2015 med verkan från och med den 13 juni 2013, det vill säga innan klaganden väckte talan vid tribunalen den 17 juni 2013 och före meddelandet av tribunalens dom. Vid tidpunkten för domens meddelande den 15 juli 2015 kunde motpartens gemenskapsvarumärke nr 003915121 ord-/figurmärke därför varken tas i beaktande eller ligga till grund för några slutsatser.

Klaganden yrkar avslutningsvis att domstolen, om den skulle komma fram till ändamålet med tribunalens dom av den 15 juli 2015 har förfallit till följd av att motpartens varumärke, på vilket invändningen var grundad, har upphävts i sin helhet med verkan från och med den 13 juni 2013, ska förklara att ändamålet med talan förfallit och att det saknas anledning att döma i saken.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgerichts Berlin (Tyskland) den 17 september 2015
– CTL Logistics GmbH mot DB Netz AG**

(Mål C-489/15)

(2015/C 406/18)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Berlin